

అనుభవం

◆ కె.రాధాకృష్ణ ◆

అతని రూమ్ తాళంతీసి వుండటం చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు మధు.
“ఇంత జోరున కురుస్తున్న వర్షంలో నాకోసం ఎవరొచ్చారబ్బా!” ఆలోచి
స్తూనే తలుపు తెరిచి లోపలికి ప్రవేశించి ఆశ్చర్యపోయాడు. ఎదురుగా అతని
మంచం మీద కూర్చుని వుంది “గీత”.

“గీతా ఈ టైంలో ఇంతవర్షంలో మవ్వు
ఇక్కడ.....” సంభ్రమంగా ప్రశ్నించాడు.

“అవును, మవ్వు కనపడక వారం రోజులు
అయింది కదా? అందుకని చూడాలనిపించి ట్యూ
షన్ మండి ఇంటికి వెళ్తూ నేనే వచ్చేసాను. మీ
ఇంటి ఓనర్ గారిని అడిగితే రెండో తాళం చెవి మా
ఇంట్లోనే వుందని ఇచ్చారు. వచ్చి లోపల కూర్చు
న్నాను”.

“కానీ టైమ్ ఏదవుతోందే. బాగా వర్షంగా
వుంది. ఇంత చీకట్లో...” ఇంతలో ‘టప్’వ
కరెంటుపోయి వూర్కున్నది.

“ఆన్... ఈ టైంలో కరెంటు తీసాడేంటి”
అన్నది గీత.

“ఏంటో రోజూ తియ్యడు. ఈ రోజే...
వుండు దీపం వెలిగిస్తాను” అంటూ మంచం
దగ్గరికి వెళ్ళి వెనకాల షెల్ఫ్ లోకి అగ్గిపెట్టెకోసం
వేయిసావాడు మధు. కానీ ఆ మంచంమీదే గీత
కూర్చుని వుండటంతో అప్రయత్నంగా ఆమె భు
జానికి తగిలింది మధు చేయి. గభాలున వెనకకు
రాబోయి గట్టిగా పట్టుకుంది. ఒక నిమిషం పాటు
ఇద్దరిలోనూ ఎలాంటి కదలికా లేదు. ఒక పరిస్థితి
మండి మరో పరిస్థితికి పడవ్ గా వూహించకుండా
మారటంతో ఆ రెండు స్థితుల మధ్య మనసు ఒక
నిమిషం పాటు స్థబ్దతకు లోనవుతుంది. అదే ఈ
పరిస్థితి. ప్రకృతి రహస్యం చెపుతున్నట్లుగా వుంది.
ఇద్దరు ప్రేమికుల పవ్విహితత్వంలో జరగబోయే

అదృతాలని చూడటం కోసమన్నట్లుగా అకాశం
మరోసారి మెరిసి వూరుకుంది. ఆ మెరుపులో
మరింత మనోహరంగా కనిపించిందేమో అప్రయ
త్నంగా మధు ఆమె మొహాన్ని వేతులలోకి తీసుకు
న్నాడు. వారించబోయిన ఆమె వేతులు అతని
స్పర్శలో చలనాన్ని కోల్పోయాయి. ప్రకృతిలోని
రెండు భిన్న ధృవాలు ఏవాడో సంగమించిన మన
సులు, పరవశ్య తొక్కుతున్న వయసు, దగ్గర
వేర్చిన ఒంటరితనం, రెచ్చగొడుతున్న చీకటి,
అతను సూచించాడో లేక ఆమె చేసిందో... అప్ర
యత్నంగా ఆమె మంచం మీద వాలిపోయింది.
ఆమె మొహాన్ని పట్టుకున్న అతని వేతులు మరింత
బిగుసుకున్నాయి. ముందుకు వంగిన అతని

మొహం ఆమె ముక్కుతో ఢీకొంది. అతని పెద
వులు ముందుగా వెళ్ళి ఆమె మదుటిని చుంబించా
యి. తరువాత ఆమె మొహంలో అతనెంతో ఇష్టప
డే కళ్ళు, తరువాత అతని చిలిపి సనులను అప్పుడ
ప్పుడు మందలించే ముక్కు ఆతనికి, చూసిన
ప్రతిసారీ ముట్టుకోవాలనిపించే చెంపలు, ఆ తరు
వాత అతనిని ఎప్పుడూ రెచ్చగొడుతూ వుండే

పెద్దవాళ్ళు మనకిచ్చిన స్వేచ్ఛను
మనం దుర్వినియోగం చేయకూడదు.

అధరాలు, క్రిందకు జరుగుతున్న అతని పెదవులు అక్కడ అగిపోయాయి. పొంగుతున్న ఇరవై రెండు సంవత్సరాల గ్రీష్మినికీ, పంతొమ్మిది వసంతాలు తోడైతే సగ్గాలు వేయటం కష్టం. విడిపోవటం ఇష్టం లేనట్లుగా మరింత ఒద్దికగా ముడిపడుతున్నాయి. క్రిందకు జరుగుతున్న అతని వేతులు శిఖరాలు, వదీ జలపాతాలు, ఎత్తుపల్లాలు, ఏటవాలు ప్రదేశాల గుండా ఎక్కడెక్కడికో ప్రయాణిస్తున్నాయి. మరెక్కడికో వేరాలని అంతులేదీ లోయలను శోధించాలని ఆశ్రంగా, ఆరాటంగా....; పురుషుడి తొలి స్పర్శతో పులకరిస్తున్న ఆమె గుం

అతనేమీ చెయ్యకపోవటం 'సారింగ్ ప్రాబ్లమ్' అనుకుంటాను.

డెలు అయబద్ధంగా కదులుతున్నాయి. ఉత్కంఠతను భరించలేనట్లుగా ఆమె శరీరంలో చిన్న చిన్న కుదుపులు, అవేళానికి అజ్యంపోస్తున్నట్లుగా కొలిమి నుంచి వెలువడుతున్న గాలులలాగా, ఉచ్ఛ్వాసవిశ్వాసాలు, నంటి నుంచి విడివడుతున్న బట్టలు, సృష్టి రహస్యాన్ని శోధించాలన్నట్లుగా, ఓసారి విప్ప

చూడాలన్నట్లుగా, అబగా, అర్తిగా ఆ రెండు శరీరాలు ముడివేసుకు పోతున్నాయి. ఇంకా దగ్గరగా, గాలి చొరబడలేవంతగా, తేడా లేవంతగా, ఒకే భాగంగా, ఇంకా, ఇంకా.... 'తల తంగున వేలకు పాడుమకోవటంతో' నొప్పికి మెలకువ వచ్చింది మధుకి. లేచి చూస్తే అతను మంచం మీదినుండి క్రిందపడివున్నాడు. తన పక్కన వలిగిన దిండు, చెదిరిన బట్టలు, మట్టూ చూస్తే నైట్ బల్బ్ వెక్కి

రించింది. లేచి లైట్ మేసి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. అంటే తను ఇంతసేపూ కలకన్నాడన్నమాట. అతనికి క్రిందటిరోజు జరిగిన సంఘటన గుర్తుకు వచ్చింది.

బయట జోరున వర్షం పడుతోంది. హోరున ఈదురుగాలి. ఎవరో తలుపు కొట్టడంతో అతను వెళ్ళి తలుపు తీశాడు. బయట తడిసిన బట్టల్లో గీత

“గీతా ఈ టైంలో మవ్వా!” అశ్చర్యంగా

ఏకబిగిన మూడు సినిమాలు

మెగాస్టార్ చిరంజీవితో పెద్ద పెద్ద సినిమాలు తీసిన కె.యస్. రామారావు ఇప్పుడు డా. రాజశేఖర్తో అంగరక్షకుడు, మాధవితో మాతృదేవోభవ, పూజాభట్తో బాయ్ ఫ్రెండ్ చిత్రాల్ని తీస్తున్నారు. అంగరక్షకుడు మాటింగ్ని ముగించుకోబోతోంది. మాతృదేవోభవ కూడా త్వరలోనే చిన్న చిత్రంగా విడుదలవుతుంది. వచ్చే జనవరిలో బాయ్ ఫ్రెండ్ వచ్చేస్తుంది.

- మానేపల్లి సంపత్బాలకృష్ణ.

ప్రశ్నించాడు.

“ఔమెంతయింది? ఏడేగా. నువ్వు కనబడక వారం రోజులైంది కదా. నిన్ను చూడాలనిపించి వచ్చేసాను. ఇప్పుడే ట్యూషన్ నుండి ఇంటికివెళ్తున్నాను”.

“సరే ముందు లోపలికిరా. ఇదిగో ముందు తల తడుచుకో” అతను టవల్ ఇవ్వబోయాడు.

“వద్దు నేవెళ్తున్నాను”.

“అదేం అప్పుడే లోపలికి రాకుండానే?”

“లోపలికెందుకు? నిన్ను చూడాలనిపించి వచ్చాను. చూసాను. వెళ్తున్నాను” అంటూనే అతనేం చెప్తున్నా వినిపించుకోకుండా నీళ్ళు కారు తున్న బట్టల్తో అలానే వెళ్ళిపోయింది.

గీత ఎప్పుడూ ఇంతే. చెయ్యదల్చుకున్న దానికి చెప్పదల్చుకున్న దానికి మించి కొంచెం కూడా అటూ ఇటూ కానివ్వదు అనుకున్నాడు మధు.

“అంటే ఈ రోజు వాకిలా కలవచ్చిందంటే నిన్న జరిగిన ఈ సంఘటన మీద మిగతాదంతా నా వూహ అన్నమాట” అనుకున్నాడు మధు.

మధు, గీత ప్రేమలో పడి దాదాపు సంవత్సరం అవుతోంది. కుల వ్యత్యాసాలు, ఆస్తి అంతరాలు, సాంప్రదాయ విబంధనలు వీవీ అడ్డులేక పోవటంతో వాళ్ళ పెళ్ళికి రెండు నెలల క్రితము పెద్దల ఆమోదముద్రలభించింది. అతనికి ఉద్యోగం రావటంతో, ఆమె డిగ్రీ పూర్తవటంతో వాళ్ళిద్దరి ప్రేమ శుభలేఖ రూపం దాల్చుతుంది. కానీ అతను మగవాడు కావటంతో వలచిన స్త్రీ సన్నిహితత్వంతో నిగ్రహాన్ని కోల్పుతున్నాడు. మధు అప్పుడప్పు

డు గీతా వాళ్ళింటికి వెళ్ళి వస్తువుంటాడు. అలాగే గీత కూడా మధు రూముకు వెళ్ళి వస్తూవుంటుంది. వయసనేది సరను కొంటెదని ఆమెకు తెలుసు. అందుకే ఆమె ఎప్పుడు వచ్చినా రెండు నిముషాలకు మించి వుండదు. బాగా ప్రిన్సిపల్.

“ఏమైనా సరే రేపే గీతని అడగాలి” అనుకుంటూ పడుకున్నాడు మధు.

తరువాత రోజు పొద్దునే అతను గీత వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళాడు. సమయం వినిమిది గంటలు అవుతోంది. క్రిందటి రోజు బాగా వర్షం కురవటంతో ఆరోజు వాతావరణం బాగా మబ్బుగా వున్నది. ఇంట్లో గీతవాళ్ళ అమ్మా, నాన్నా లేరు. వుండరని ఫంక్షన్ కు వెళ్తారని అతనికి ముందే తెలుసు. ఇంట్లో ఎవరూ లేరు. బాత్రూంలోంచి నీళ్ళ కబ్బం వస్తుంటే అతను అక్కడకు వెళ్ళాడు. లోపల స్నానం చేస్తున్నట్లుగా వుంది. కాలువ గుండా పబ్బు నీళ్ళు బయటకు వస్తున్నాయి. అతను మరింత ఉత్తేజితుడయ్యాడు. “ఏమైనా సరే ఈ రోజు” నిర్ణయించుకుంటూ హాల్ లోకి వచ్చి కూర్చున్నాడు.

ఒక అయిదు నిముషాలకు గీత టవల్ మట్టుకుని హాల్ లోకి వచ్చింది. అతనిని చూసి ఆశ్చర్యపోతూ “హామ్ ... ఎప్పుడొచ్చారు?” అంటూ ప్రశ్నించింది. కానీ అతను జవాబు చెప్పే మూడోలే లేడు. దిగ్గువ లేచి ఆమెను గట్టిగా కాగిలించుకున్నాడు. ఆమె నిరుత్తరురాలయింది. “మధు ఏంటిది! ఈవేళ ఇలా బిహేవ్ చేస్తున్నావు” అతనిని దూరంగా ఆపటానికి ప్రయత్నిస్తూ అంది. కానీ అతను వినిపించుకునే స్థాయిలో లేడు. ఆమెను

చాతీకేసి గట్టిగా అదుముకుంటూ, అధరాలను అందుకోబోతూ ఎందుకో ఆమె కళ్ళలోకి చూసాడు. అది అభ్యర్థనో, కోపమో, ఆవేదనో ఏదో అర్థంకాలేదు. కానీ అతని ఆవేశం మీద వీరు విలకరించినట్లుగా అతను ఆమెను వదిలి వెనక్కి జరిగాడు. ఆమె చప్పున లోపలికి వెళ్ళిపోయింది. ఆమె బట్టలు కట్టుకుని, వచ్చేటప్పటికి అతను కళ్ళుమూసుకుని మొహానికి చేతులు అడ్డుపెట్టుకుని కూర్చుని వున్నాడు.

“మధూ. ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావు?” అతని పక్కన కుర్చీలో కూర్చుని అతని వేతిమీద వేతిని వేస్తూ అన్నది. గొంతులో గొప్ప లాలన. అతను చప్పున కళ్ళు తెరిచాడు. క్రింకలర్ శారీ, అదే కలర్ నల్ల అంచువున్న బ్లౌజ్, జడలో కనకాంబరాలు చూడగానే అతనికి తన ప్రేయురాలిలా కాకుండా, మూర్తిభవించిన స్త్రీమూర్తిలా గొప్ప గౌరవభావం కలిగింది. మనసంతా విండిన ప్రేమభావంతో ఆమె కళ్ళు దయని వర్షిస్తున్నాయి. “ఏంటి, ఈ రోజు మూడ్ బావోలేదా?” ఆమె మళ్ళీ ప్రశ్నించింది.

“ఏంటి, తప్పేమిట?” అతని గొంతులో ఉక్రోశం.

“ఏమిటి తప్పు?” బయటకు రాబోయిన నవ్వును పెదవి వెనక బిగపట్టిన ధ్వని.

“అదే మనిద్దరం కలిస్తే?”

“అని ఎవరన్నారు?”

“మరి ఎందుకు నన్ను దగ్గర కానివ్వటం లేదు?”

ఆమె తేలికగా నవ్వేస్తూ “అదేమీ కాదు. మరో ఐదారు నెలల తరువాత అంతా నీ ఇష్టమే కదా” అన్నది.

“కానీ, నీకింత సన్నిహితంగా వుంటూ నన్ను నేను కంట్రాల్ చేసుకోలేకపోతున్నాను. అయినా మనమిద్దరమూ ఏకమవటానికి అభ్యంతరమేమిటి?”

“ఛ... అభ్యంతరమా, అలాంటిదేమీ లేదు.

ఈ పరువాన్ని తాంబూలంలో పెట్టి మన పెళ్ళి కానుకగా నీకు సమర్పించుకుంటాను.

కాకపోతే ఎందుకు చెప్పారో, చెప్పారు కదా పెద్దవాళ్ళు? ఇలాంటివన్నీ పెళ్ళి తరువాతే బావుంటాయి. పైగా పెద్దవాళ్ళు మనకిచ్చిన స్వేచ్ఛను మనం దుర్వినియోగం చెయ్యకూడదు. మనవన్నట్లు మనకు అభ్యంతరాలు ఏమీలేవు. కాకపోతే మనకున్న ఈ స్వేచ్ఛలో ఏకం అయ్యేంత పరిపూర్ణత లేదు. మనకింకా రైసెన్స్ రాలేదు. ఐమీన్ మ్యారేజ్. ఇప్పుడే ఇలాంటి పనులు చెయ్యబోతే మనలోనే ఏదో గిట్టికాన్స్, సంకోచం, భయం ఇలాంటివన్నీ కలుగుతాయి. నేను వీప్రేమలో తడిసి, స్నానమాడే మధుర క్షణాలని ఇలాంటి ఫీలింగ్స్ లో గడపటం నాకు ఇష్టంలేదు. పైగా అది ఒక అవసరం కాకూడదు. దీనిని అపురూపంగా భార్యభర్తలు ఒకరిలో ఒకరు ఐక్యమయ్యే రసపారవశ్యంగా భావించాలి అందుకే...."

"ఎంతమంది ప్రేమికులు పెళ్ళికి ముందే కలవటం లేదు?"

"నిజమే. కలుస్తారు. కానీ, అది అవసరం తీర్చుకునే వుద్దేశ్యమైతే అది ప్రేమ కాదు. అలా కాకుండా ప్రేమికులలో ఒకరి నుండి ఒకరికి ఇంకా ఏదో కావాలనే తపన వుంటుంది. ఎంత సన్నిహితంగా వున్నా ఇంకా దగ్గర కావాలని ఆరాటపడ్డా వుంటారు. ఆ ఆరాటంలో భాగంగా ఒక్కోసారి వాళ్ళు కావాలి అనుకోకుండానే అది కూడా జరిగిపోతూ వుంటుంది. కానీ మనం తెలిసీ చెయ్యటంలో నాకానందం వుండదు. అందుకే మహత్మా, ఈ మనసుని, ఈ తనువుని, ఇరవై సంవత్సరాల ఈ పరువాన్ని తాంబూలంలో పెట్టి మన పెళ్ళి కానుకగా, వీకు సమర్పించుకుంటాను. సరేనా? అప్పటి వరకు నాకోసం... స్టీజ్ మధూ" అతని ఎదమీద తల ఆన్చి గడ్డం పట్టుకుంటూ అన్నది.

"వుండు, వీకో మంచి కాఫీ పట్టుకొస్తాను" అంటూ ఆమె లోపలికి వెళ్ళింది.

ఆమె కాఫీ కోసం లోపలికి వెళ్ళగానే అతను బయటకు వచ్చేసాడు. అతనిలో కాస్త మొండితనం

ఎక్కువ. ఏమైనా సరే తనకు అనిపించింది కాబట్టి వెంటనే కావాలనుకుంటున్నాడు. కానీ ఆమెను కన్విన్స్ చెయ్యలేక పొయ్యాడు. అందుకే అతనికి ఉక్రోశంగా వుంది. రూమ్ కు వెళ్ళాలనిపించలేదు. దాంతో తన క్లోజ్ ఫ్రెండ్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు. అతని పేరు శ్రీరామ్. అతను ప్రతిదీ తేలికగా తీసుకునే రకం. అనుభవించటం కోసమే జీవితం అంటూ వుంటాడు.

"ఏంటిరా అలా వున్నావు" మధును చూడటంతోనే అడిగాడు శ్రీరామ్.

ఏమీ దాచలేదు. అంతా చెప్పాడు. తనలో ఎంత బలీయంగా వున్నదీ, గీత మాటలు అన్నీ చెప్పాడు.

శ్రీరామ్ తేలికగా నవ్వేస్తూ "అంతేకదా? వీకా అనుభవం కావాలి. రైట్? సాయంత్రం నేనే ర్యాటు వేస్తాగా" అన్నాడు.

"అంటే....?"

రహస్యంగా చెవిలో చెప్పాడు శ్రీరామ్.

అంతా విని, "బావుంటుందా?" అశ్చర్యంగా, యాంక్షయిటీగా అడిగాడు మధు.

"మరి? అది కూడా వీప్రేమకాదురా! అయినా సాయంత్రం నువ్వే తెలుసుకుంటావు గా" మర్మగర్భంగా నవ్వుతూ అన్నాడు శ్రీరామ్.

రాత్రి తొమ్మిది గంటలు అవుతోంది. ఆ పట్టణంలోని ఒకమారుమూల ప్రదేశంలోని ఒక వీధిలోకి వెళ్ళారు మధు, శ్రీరామ్. ఆ వీధిలో వెలివేసినట్లుగా వున్న ఒక ఇల్లు. ఇల్లు డాబుగానే

వున్నది. ముందు గదిలో వున్న కుర్చీలో కూర్చున్నారద్దరూ. ఒక వంబై ఏళ్ళ అవిడ వచ్చింది. అవిడతో శ్రీరామ్ రెండువందలు తీసి ఆమె వేతిలో పెట్టి, మధు వంక చూసి ఒకసారి కళ్ళు అర్చి వెళ్ళిపోయాడు అవిడ మధుని రమ్మన్నట్లుగా చెయ్యివూపి లోపలికి తీసుకువెళ్ళి ఒక బెడ్ రూమ్ లాంటి గదిలో వదిలేసి వెళ్ళిపోయింది. మధుకి ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. రూమంతా కలయి చూసాడు. ఖరీదుగానే వున్నది. గోడలకి అడతారల అర్ధవగ్గు దృశ్యాలు, మధ్యలో ఖరీదయిన మంచం. అదే పరుపు, తలగడల మీద ఇంతకు ముందే ఎంతమంది తనలా...." అనుకుంటే అతనికి ఒక రకమైన 'వాసినేటింగ్' ఫీలింగ్ కలిగింది. కూర్చుని ఆలోచించసాగాడు మధు. "ఎలా వుంటుంది?" అతనికేమీ ఆలోచనరాలేదు. అతనిలో ప్రస్తుతం అనుభవం మీద ఆరాటం కన్నా గీత తనను 'అబ్జెక్ట్' చేసింది అన్న ఉక్రోశమే ఎక్కువగా ఉంది.

పది నిమిషాల తరువాత ఒక వడివయసు స్త్రీ అతనున్న గదిలోకి వచ్చింది. చనువుగా వచ్చి అతనిని ఆనుకుని కూర్చుంటూ అతని తొడ మీద చెయ్యివేసింది. "చూడు బాబూ పని అయిన తరువాత నన్ను ఇక్కడ వుండమంటే మాత్రం వుండను" ఆమె నుంచి వచ్చిన మాట అది. ఆమె గొంతులో మార్దవం, మాటలో 'ఎమోషన్' లేవు. ఆమె మొహంలోకి పరీక్షగా చూసాడు మధు గీతకంటే ఒక పిసరంత ఎక్కువ అందంగానే వుందనిపించింది. కానీ ఆమె మొహంలో విజ్ఞతలో

'అంతటి నలుదు లేదు'

ఈ మధ్య 'రాజ్ కుమార్ సంతోషి', 'రిషీకపూర్' గురించి ఒకటే పాగడ్డల వర్షం కురిపిస్తున్నాడు. "మనకున్న నలులలో అతను చాలా గొప్పవాడు. మన భారతదేశంలోనే కాదు, ఆసియా మొత్తంలో అటువంటి నలుదు మనకు దొరకడు" అని చెప్తున్నాడాయన. రిషీకాల్పిన్ కోసం అలా పాగుడుతున్నాడా అనుకుంటే అలాంటి అవకాశం లేదు. రాబోయే రెండు సంవత్సరాల దాకా రాజ్ కుమార్ 'డియోల్' నలులతో బిజీగా వున్నాడు.

రెండు రూపాలు

‘జుహీ చావ్లా’ని ఏ ఫార్మిలోనైనా చూస్తే ఎంతో ముద్దుగా, నమ్రతగా, గౌరవంగా కనిపిస్తుంది. ‘ఎంత మంచి అమ్మాయి’ అని అనకుండా వుండరెవరూ. కానీ ఇంట్లోను, తోటి కళాకారులతోను ఆమె ప్రవర్తన మరో విధంగా వుంటుంది. తల్లితో గొడవ పడని రోజు వుండదట. ఎప్పుడు చురచురలాడుతుందట. తోటి కళాకారులు రిషీకపూర్, గోవిందా, షారుఖ్ ఖాన్, అమీర్ ఖాన్ మొదలగు వారందరితోనూ ఆమె గొడవ పడింది. ఆమె దగ్గర హైర్ డ్రెస్సెర్, మేకప్ మాన్, డ్రైవర్లు ఎక్కువ కాలం పనిచెయ్యరట!

వచ్చే నిండుతనం, స్త్రీకి పరిపూర్ణతవిచ్చే సిగ్గు, లాలన, ఓదార్పు ఇవ్వేమీ లేవు. ఎర్రగా ‘లిప్స్టిక్’ లో మెరుస్తున్న పెదవులు, సాధ్యమైనంతగా శరీరాన్ని బహిర్గతం చేస్తున్న వస్త్రధారణ అతనేమీ కదలకపోవటంతో ‘కొత్తేమో’ అనుకుంటూ ఆమె తనే మంచం మీదికి ఒరిగిపోయి అతనివి తన మీదకు లాక్కుంది. అతనేమీ చెయ్యకపోవటంతో “స్టార్టింగ్ ప్రాబ్లమ్ అనుకుంటాను” అని పెద్దగా అంటూ తనే తన బట్టలన్నీ లాగేసుకుంది. అతనివి గట్టిగా గుండెలకేసి అదుముకుంటూ అతని బట్టలను కూడా తనే లాగేయసాగింది. ఒక నిమిషం పాటు ఆమె చర్యలవి మవువంగా గమనించి ఆమెను మెల్లగా పక్కకు జరిపి లేచి బయటకు వచ్చే సాడు మధు.

టైము పెదవుతూ వుండటమువలన రోడ్లన్నీ విర్యానుష్యమవుతున్నాయి. జేబుల్లో చేతులుంచుకుని వడుస్తూ ఆలోచించసాగాడు మధు. అతని మనసులో ఆలోచన ఆరుద్ర పురుగై తొలుస్తోంది. “గీత వంటి మీద నుంచి వస్తున్న వీటిని చూస్తేనే ఉత్తేజితుడనైన నేను, ఇలా ఈవిడ వగ్గుంగా శరీరానికి తగిలివా ఆ అందాలను చూడాలని, అందుకోవాలని నాకు అవిపించలేదు. ఎందుకనీ? గీత చెప్పినది విజమే! రసాస్వాదనకు కూడా పరిపూర్ణమైన మనసు కావాలి. శృంగారం అంటే రెండు శరీరాల రాపిడి కాదు. రెండు జీవుల మనోహర ఐక్యం, మరో జీవికి ప్రాణప్రతిష్ఠ. కలకాలం ఇద్దరిని ఒకరిగా విలిపే అనుబంధం. మనసు లేకుండా వగ్గుత్వానికి విజ్ఞత లేకుండా అందానికి విలువ లేదు. నా మనసులో గీత మీద విండివున్న ప్రేమభావం, మరో మనిషిలో సంగమాన్ని తృప్తిగా ఫీలవలేదు.

అందుకే ఆ అమ్మాయిని వగ్గుంగా చూసినా దాన్ని అనుభవించావలన్న కోరిక నాకు కలగలేదు” అనుకున్నాడు మధు.

మరో ఏనిమిది మాసాల తరువాత పెళ్ళయిన మూడో రోజు రాత్రి మల్లెల మంచం మీద మధు, మట్టుముడుతున్న అగరోత్తుల మేఘాలను చూస్తూ తన పాత అనుభవాలను నెమరువేసుకోసాగాడు. ఇంతలో తలుపు మూసిన చప్పుడు మెల్లగా మువ్వుల పందడితో, స్వచ్ఛంగా వున్న మనసును గుప్పెట్లోకి తీసుకున్నట్లుగా పాలగ్లాసులో సిగ్గుతో

బరువెక్కి క్రిందకు వాలిన తలతో, అతని జీవితంలో రసమధురిమలను నింపటానికి వచ్చి అప్పర కన్యలా “గీత”. అతను మెల్లగా ఆమెను తన ప్రక్కన కూర్చోబెట్టుకుని “ఏమ్... ఇదంతా సిగ్నే!”

మరో పది నిమిషాలకు ఒదిగిపోతున్న అధరాలతో, ముడిపడుతున్న తనువులతో, ఒకరి కౌగిలిలో ఒకరు కరుగుతూ, దూరం లేనట్లుగా, ఒకరే అన్నట్లుగా, ఆరాటంగా, ఆర్థిగా... పరిపూర్ణమైన మనసులతో “మధు-గీత”.

అపూర్వశక్తిగల ఉంగరం

మీరు ఇప్పుడు నిరాశచెందకండి. శుభముహూర్తంలో గ్రహాగామసారం తయారుచేయబడిన ఈ తాంత్రిక ఉంగరం ధరించడం వలన కోరుకున్న వ్యక్తిని వశం చేసుకునే వీలుంది. కఠిన హృదయులు కూడా మీ వశంలోకి వచ్చి, మీ అడుగు జాడలలో నడుచుకుంటూ మీ ఆజ్ఞను శిరసావహిస్తారు. ఇష్టపడినవారిలో వివాహం జరుగుతుంది. ఉద్యోగం దొరుకుతుంది. ప్రేమాత్మలతో మాట్లాడవచ్చు. కోర్టులో గెలిచే అవకాశం ఉంది. పరీక్షలలో ఉత్తీర్ణులవ్వవచ్చును. వ్యాపారంలో లాభం వస్తుంది. దుష్టగ్రహాలు శాంతిస్తాయి. జీవితం సుఖశాంతులతో నడుస్తుంది.

ఈ తాంత్రిక ఉంగరం యొక్క వెల రూ. 51/- 24 గంటలలో వెంటనే ప్రభావం చూపిస్తుంది. మీ పేరు ప్రకారం అష్టధాతువులతో తయారుచేయబడుతుంది. చాందీవారి ప్రత్యేక సికిందర్ ఉంగరం వెల రూ. 151/- తపోలా ఖర్చులు అదనంగా చెల్లించవలసి ఉంటుంది. ఈ ఉంగరాల ప్రభావం ఎప్పుడూ తప్పకుండా పనిచేయదు. వీటి ప్రభావం సరిగా కనుక లేకుంటే మీరు చెల్లించిన మూల్యానికి రెట్టింపు వాషను చేయబడుతుంది. ఇది వాస్తవం కాదని నిరూపించగల్గినట్లయితే అట్టివారికి రూ. 1000/- నగదు రూపములో ఇవ్వబడుతుంది. ఒకసారి వాడి చూడండి. మీకే తెలుస్తుంది.

V.P.P.ద్వారా తెప్పించుకునే చిరునామా:

PARAS ASHRAM (W.M)
P.O. Maira Barith (GAYA)